

ΑΙ ΜΟΥΣΑΙ

φιλολογικόν και ιστορικόν περιοδικόν

εκδιδόμενον δις τοῦ μηνός

ιδρυθῆς και διεγθῆνθῆς

Λ. Χ. ΖΩΗΣ

Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

Ἡ γαλλίς λογία κ. Βενζὼν ἐν τῷ περὶ Ἀμερικῆς ἔργῳ της γράφει τὰ ἐξῆς περὶ τῶν ἀμερικανίδων :

» Ἐὰν ἠρωτώμην περὶ τῆς μητρὸς τῆς ἀμερικανικῆς οἰκογενείας κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς ἐκεῖ διαμονῆς μου, θὰ διέτρεχον τὸν κίνδυνον νὰ εἴπω ἀπίστους ἀνοησίας, τὰς ὁποίας δὲν θὰ εἴπω σήμερον. Ἡ πρώτη μου ἐντύπωσις, τὸ ὁμολογῶ, ἦτο ὅτι τὸ σχολεῖον σφετερίζεται τὰ χρέη τῆς μητρὸς, ἥτις παραδίδει εἰς αὐτὰ τὰ τέκνα της εὐθὺς ὡς ἀρχίζουσι νὰ ἐμιλοῦν, ἀναθέτουσα πᾶσαν τὴν εὐθύνην τῆς ἀνατροφῆς αὐτῶν, τόσον τῆς σωματικῆς καὶ ἠθικῆς ὅσον καὶ τῆς πνευματικῆς. Ἡ ἐντύπωσις μου αὕτη ἦτο ὑπερβολικὴ ἢ ἀμερικανὶς μήτηρ δὲν ἀπορροφᾶται καθ' ὅλοκληρίαν ὑπὸ τῶν θυγατέρων της· αὐταὶ λαμβάνουσι ἀνατροφὴν ἀνάλογον τῆς τῶν ἀδελφῶν των, ἀλλὰ ἀδελφοὶ καὶ ἀδελφαί, ἐπιστρέφοντες ἀπὸ τὸ σχολεῖον, εὐρίσκουσι τελείας τὰς φροντίδας τῆς μητρὸς των.

Μία κυρία πολὺ ἀνεπτυγμένη, εἰς τὴν ὁποίαν ἔλεγον ὅτι αἱ κόραι ἐν Γαλλίᾳ, ἀνατρέφονται κατὰ γράμμα ὑπὸ τὴν πτέρυγα τῆς μητρὸς των, περιορίζονται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς τὸ ν' ἀκούσωσι μαθήματα εἴτε κατ' οἶκον, εἴτε εἰς παρθεναγωγεῖα, μοὶ ἀπεκρίθη ἐπιπληκτος :

Ἄλλὰ τότε πῶς εἶναι δυνατόν νὰ ὑπάρξῃ φιλία μεταξὺ θηλέων καὶ ἀρρένων; Διότι αἱ διαρκεῖς φίλαι, αἱ ἀληθῶς εἰλικρινεῖς, σχηματίζονται εἰς τὸ σχολεῖον. Ἐκεῖ αἱ κόραι μας μαθαίνουν τὸν κόσμον. Αἱ ἰδικοίαι σας, ἐλλείψει τῆς γνώσεως ταύτης, θὰ εὐρίσκωνται εἰς πολὺ δυσχερῆ θέσιν κατὰ τὴν ἀφετηρίαν τοῦ βίου των. Ἡ μήτηρ ἥτις ἀνατρέφει ἢ ἰδίᾳ τὴν κόρην της ἀνάγκασθαι εἰς Βαρβαίαν εὐθύνην, δὲν δύναται νὰ κάμῃ

τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ τὴν διαμορφώσῃ κατὰ τὸν ἴδιον ἑαυτῆς χαρακτῆρα καὶ νομίζω ὅτι ὀλίγον κατ' ὀλίγον αἱ δύο ἀχώριστοι ἐκεῖναι θὰ κατιστάσιν ἀναγκαιόταται ἢ μία εἰς τὴν ἄλλην. Δὲν συνεπάγεται ἀρκούντως βαρεῖαν εὐθύνην ἢ ἐκλογὴν συζύγου διὰ μίαν κόρην; Τῇ ἀρνεῖσθε ἀληθῶς τὴν εὐχαρίστησιν τοῦ νὰ ἐκλέγῃ τοὺς φίλους της;

— Μόνον φίλας ἐκλέγει, ἀπεκρίθη· ἢ κοινὴ ἀνατροφή εἶναι ἀγνωστος παρ' ἡμῖν.

Ὅσον καὶ ἂν φρουρήται ἢ γαλλίς, εἰξεύρει οὐχ ἥττον κατὰ τὴν ὥραν τοῦ γάμου πολλὰ πράγματα, τὰ ὁποία ἐλευθερίως ἀνατρεφομένη ἢ ἀμερικανίς, ἀρνεῖται νὰ παραδεχθῇ. Εἰξεύρουσα ὅτι ὁ ἀνὴρ, εἶναι ἐκτεθειμένος, ὡς ἐκ τῆς φύσεώς του, τῆς ἀνατροφῆς του, τῶν βιωτικῶν ἀγώνων, εἰς περισσοτέρους κινδύνους ἀπὸ αὐτὴν, δὲν δύναται νὰ ἐλπίζῃ ὅτι θὰ εὕρῃ παρ' αὐτῷ τὴν λεπτότητα καὶ τὴν ἀγνότητα, τὴν ὁποίαν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀπαιτῇ ὁ ἀνὴρ παρ' ἐκείνης. Πρόθυμος αὕτη εἰς πᾶσαν περιπέλειαν δὲν ἀναμένει παρὰ τοῦ ἀνδρὸς ὀλοκλήρον τὴν ἀπόλυτον ἐκείνην συζυγικὴν πίστιν, ἣν ἢ γυνὴ δὲν δύναται νὰ παραβῇ χωρὶς νὰ προσκρούσῃ εἰς τὴν τιμὴν. Ἐν ἐνοστικῶν ἀμύνης τὴν καθιστᾷ ὀξυδερκεστάτην ἐπὶ τῶν παθῶν καὶ τῶν συμπαθειῶν ἃς πρόκειται νὰ ἐκλιπαρήσῃ. Ἄν εὐφρεῖς ἀμερικανίδες, τριαὐταὶ ὁποίας ἐγνώρισα, προσεποιούντο ἐνώπιόν σας ὅτι πιστεύουσι μίαν ἠθικὴν, κοινὴν εἰς ἀμφοτέρα τὰ φύλα, θὰ ἐμειδία, οὐχὶ κυνικῶς, ἀλλὰ μετὰ τινος θλίψεως διὰ τοὺς συμπεφωνημένους αὐτοὺς ὄρους: ἔρωσ μοναδικῶς, καρδία συντετριμμένη κτλ. . .

Εἰξεύρει ὅτι ὅλα αὐτὰ τὰ ἀπόλυτα καὶ καθωρισμένα πράγματα πλημμυροῦσι πολὺ περισσότερον εἰς τὰ μυθιστορήματα ἢ ἐν τῇ ζωῇ, τῆς ὁποίας αἱ συγκεχυμένα ἀποχρώσεις δὲν τῇ διαφεύγουσι· δὲν ἰκανοποιεῖται μὲ τὰς λέξεις.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΥ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΛΕΩΦΟΡΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

Α.Σ.3.Υ.1.Φ6.0076

Οὕτως εἶναι ἱκανὴ νὰ δώσῃ εἰς ἓνα ἄνδρα, εἴτε σύζυγός της εἶναι οὕτως, εἴτε ἀδελφός της, συμβουλὰς, τὰς ὁποίας, οἱ ἀμερικανοὶ υἱοὶ, ἀδελφοὶ καὶ σύζυγοι δὲν ζητοῦν παρὰ γυναικὸς τῆς οἰκογενείας των. Αἱ ἀμερικανίδες ἔχουσιν ἄλλο σύστημα ὅπως ἐξασκῶσιν ἐπιρροὴν ἐπ' αὐτῶν, καὶ οἱ ἄνδρες προσπαθοῦσι νὰ μὴ ἐκπίπτωσιν ἀπὸ τὴν ἐκτίμησιν τῶν γυναικῶν ἐκείνων, αἵτινες ἀναμένουσι παρ' αὐτῶν τόσα κατορθώματα. Ἀλλὰ πολλὰ εἶναι τὰ ἐπακόλουθα τῶν σχέσεων αὐτῶν μεταξὺ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, καὶ ὁ ξένος ὅστις ταξιδεύει εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας μένει κατάπληκτος. Ἐν Γαλλίᾳ εὐρίσκει τις πλειοτέραν εὐλικρίνειαν. Δὲν πιστεύω, ὅτι ὑπάρχουν ἐν Ἀμερικῇ γυναῖκες πλειότερον πεπεισμέναι περὶ τῆς συζυγικῆς πίστεως τοῦ συζύγου των, καὶ ἐν τούτοις ὑπάρχουν πιθανῶς ἐκεῖ πολὺ περισσότερα καλὰ ἀνδρόγυνα ἢ ἄλλαχού. Ἀλλ' ἔχω ἐπίσης τὴν ἰδέαν, ὅτι ἐν καλὸν ἀνδρόγυνον ἐν Γαλλίᾳ λογίζεται, ἂν καὶ πολὺ σπανιώτερον, εἰς τὴν πρώτην βαθμίδαν τῶν καλλιτέρων ἀνδρόγυνων ἀκριβῶς, διότι οὔτε συζητεῖται κἄν ἡ ἰσότης ἐκείνη περὶ τῆς ὁποίας ὁ Τέννισον εἶπεν:

«Ἀφήσατε πλέον αὐτὸ τὸ ἀγέρωχον σύνθημα· ἰσότης, ἀφοῦ ἕκαστον γένος, αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ μόνον κατὰ τὸ ἥμισυ εἶναι ὅ,τι εἶναι».

Ἡ θεία ἔνωσις δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ ὅταν εἰς ἓν συνοικέσιον ἢ σύζυγος ἀκολουθῇ ἰδίαν ὁδὸν διάφορον ἐκείνης, ἣν ὁ σύζυγος ἀκολουθεῖ, ἀντὶ νὰ τὸν ἐννοῇ, νὰ τὸν βρῇ, νὰ τὸν συμπληροῖ.

Ἡ ἀληθὴς βασιλεία τῆς συζύγου καὶ τῆς μητρὸς νομίζω, ὅτι ἀποτελεῖται ἀπὸ τὴν κανονικὴν συμπλήρωσιν ἀπειραριθμῶν μικρῶν πραγμάτων. Ἐάν ἐν Γαλλίᾳ αἱ νεάνιδες ἀνατρέφονται ἀποκλειστικῶς πρὸς τὸν σκοπὸν ν' ἀρέσωσιν εἰς τὸν μέλλοντα σύζυγον, αἱ ἀμερικανίδες ἀνατρέφονται ἀποκλειστικῶς πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς προσωπικῆς αὐτῶν ἀναπτύξεως· ἀμφότερα τὰ συστήματα ταῦτα ἔχουσι τὰ μειονεκτήματά των.

Ἡ γυνὴ παρ' ὅλα τὰ προνόμια ὧν ἀπολαύει, ὅταν ἀναλαμβάνῃ ἀνδρικὰ ἔργα, παύει πλέον τοῦ νὰ ἔχῃ ἐν τῇ φαντασίᾳ τοῦ ἀνδρὸς τὴν θέσιν, ἣν ἔχει παρ' ἡμῖν.

Ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτεῖαις, ὡς ἐν Ἀγγλίᾳ, φαντάζονται, ὅτι ἡ ἐν Γαλλίᾳ ἠθικὴ εἶναι ἀξιοθρήνητος καὶ ὅτι ἐκμηδενίζει τὴν ἀξιοπρέπειαν τῆς οἰκογενείας. Δὲν ἐννοοῦν ὅτι τὸ flirt, τὸ ὁποῖον ἐξ Ἀμερικῆς ἤλθεν εἰς Παρισίους, θεωρεῖται παρ' ἡμῖν τὸσον μᾶλλον ἀνήθικον, καθ' ὅσον δὲν βλέπομεν ἐν αὐτῇ τὴν δικαιολογίαν τοῦ παρασύροτος αἰσθήματος. Ἡ ἐγκλιματισίς του ἐν Γαλλίᾳ προξενεῖ μέγιστον κακόν. Ἐν τῇ πατρίδι του εἶναι ἀβλαβές, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖ-

στον, ὡς ἐκ τῆς ἰδιοσυγκρασίας καὶ τῶν ἐξεῶν του.

Ἡ κοινὴ ἀνατροφή εἰς τὰ τέκνα ἀμφότερων τῶν γενῶν τροποποιεῖ κατὰ βῆθος τὰ στοιχεῖα τοῦ μέλλοντος ἐμπορίου μεταξὺ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν. Μετριάζει τὴν παρθενικὴν δειλίαν τοῦ γυναικείου φύλου, μετριάζει τὸ πάθος τοῦ φύλου τοῦ ἀνδρικοῦ, περιβάλλει τὴν νεάνιδα δι' ἀσφαλιστικοῦ θώρακος καὶ πληροῖ σεβασμοῦ τὸν νέον. Νομίζω, ὅτι ἡ κοινὴ ἀγωγή εἶναι ὠφελιμωτέρα εἰς τὸν ἄνδρα ἢ εἰς τὴν γυναῖκα.

Μία ὥραία κυρία, μοὶ ἔλεγε μίαν ἡμέραν ἀθῶως μειδιῶσα.

—Ὅταν ἤμουν μικρῇ, ἔσερνα ἀπὸ πίσω μου εἰς τὸ σχολεῖον ἓνα σωρὸ ἀγόρια, τὰ ὁποῖα κρατοῖσαν τὰ βιβλία μου καὶ με ἐφρῦρουν, διότι ἤμουν ὥραία.

Ἐξ ἄλλου ἐνθυμοῦμαι τὸ ἐξῆς ἀνένδοτον ἐνὸς παιδίου.

Κἄποιος ὠμίλει ἐνώπιόν του γελῶν περὶ τῆς μικρᾶς του ἐρωμένης, τὴν ὁποῖαν εἶδε εἰς τὸ σχολεῖον.

Ἡρωθρίασε, ἐφάνη τεθλιμμένος καὶ σχεδὸν κλαίων εἶπε:

—Διατὶ τὴν ὠνομάσατε; Δὲν εἶναι ὀρθὸν αὐτὸ ποῦ ἐκάμετε. Εἶναι κακόν, πολὺ κακόν.

Τὰ δύο ταῦτα νομίζω, ὅτι χαρακτηρίζουσι τελείως τὰ ποτελέσματα τῆς κοινῆς ἀνατροφῆς.

ΚΟΙΛΗΣ ΔΑΚΡΥΩΝ

Κατὰ τινὰ νύκτα ὠδηγήθη ἐν ὑπὸ ἀγγέλου εἰς μίαν ἀκρογιαλιάν.

Ὁ μακρυνὸς ὄριζων ἐχάνετο εἰς τὴν ὄξειαν ἔρσιν μου καὶ δὲν ἠδύναμην νὰ ὑπολογίσω πόσον ἐξεταίνετο ἐμπροσθέν μου. Καὶ τὸ σκότος καὶ τὸ φύχος τοῦ ὕδατος ἐκείνου, καθ' ὅλοκληρίαν ἀκινήτου, ἀπεκάλυπτε τὸ ἀμετρον βάθος τῆς ἀβύσσου.

Καὶ ὁ ἄγγελος μοῦ εἶπεν:

—Ἰδοὺ ποῦ ἀπέσταξαν τὰ δάκρυα, τὰ ὁποῖα ἔχουσιν μέχρι τοῦδε οἱ ἄνθρωποι. Ταῦτα ἐχρησίμευσαν διὰ νὰ σχηματίσωσιν τὴν θάλασσαν ταύτην, τῆς ὁποίας σὺ δὲν θὰ δυνῆθῃ νὰ εὕρῃς τὸ βῆθος καὶ τῆς ὁποίας ὁ διάπλους εἶνε τόσον μακρὸς, ὥστε εἰς ὄλην τὴν ζωὴν σου, ὅσον μακρὰ καὶ ἂν εἶναι αὕτη, δὲν θὰ ἠδύνασο νὰ τὸν διανύσῃς.

Καὶ ἐγὼ ἀπέμεινα ἐν τῇ ἐκπλήξει μου μηδαμινῇ πρὸ τοῦ ἀπειροῦ τῆς ἀνθρωπίνης θλίψεως.

Τότε ὁ ἄγγελος προσέθηκε:

Καὶ οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι πράγματι ὑπέφερον, δὲν ἐκλαυσαν ποτέ!

(Μετάφρασις) **ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ Π. Α. Ζ.**

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΑΙ ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΑΘΗΝΑΙΣ

ΚΡΥΦΙΟΣ ΕΡΩΣ

Ὁ κ. Μπράρ ἦτο διενδυνηὲς καταστάματος νεωτερισμῶν γνωστοῦ ὑπὸ τὸ ὄνομα «Ὁ Παράδεισος». Γλυκὸς τοὺς τρόπους καὶ μετριόφρων, ἦτο γνωστότατος εἰς πάντας. Τεσσαρακονταετῆς καὶ ἄγαμος, διήρχετο τὴν ζωὴν του πολὺ εὐχαριστημένος. Ἐν τῷ καταστάματί του τὸν ἐβόηθει μία ταμίας καὶ μία πωλήτρια, ἡ δὲνις Γιλβέρτου, τῆς ὁποίας ἡ νεότης ἐτήκετο ἐν τῇ ἀνγλίῳ ἐκείνῃ ἀτμοσφαιρᾷ.

Ἡ Λουκία Γιλβέρτου ἦτο εἰκοσαετής, ὡραία καὶ πολὺ εὐγενής, ἀλλ' ἐφαίνετο λεπτοφνής, ἐν ᾧ οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς προέδιδον κρύφιον πόνον. Τί παράδοξον; Ἡ θέσις τῆς ἦτο κατωτέρα τοῦ πεπρωμένου τῆς. Δὲν εἶχε γεννηθῆ διὰ τὰ ὑψηλῆ. Πολὺ ἐνωρὶς ἀπώλεσε τὸν πατέρα τῆς καὶ ἤδη ἡ μήτηρ τῆς, μεθ' ἧς μόνη ἔζη, ἦτο τελείως κατεστραμμένη.

Ἡμέραν τινὰ ἡ Λουκία ἠσθένησεν. Ἡ θελητικὴ αὐτῆς κόρη ἄφειλε νὰ μείνῃ κλινῆσθαι. Ἐξήτησε παρὰ τοῦ προϊσταμένου τῆς ἄδειαν ν' ἀναπαυθῆ ἐπὶ ὀλίγας ἡμέρας.

Ὁ κ. Μπράρ παρεχώρησεν αὐτῇ ἄδειαν δ' ὅσον χρόνον ἀπαιτεῖτο ἡ ἀποκατάστασις τῆς υγείας. Εἶχε παραλάβει αὐτὴν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του τῇ συστάσει τοῦ στρατηγοῦ Ζρουσκέν, φίλου τοῦ πατρὸς τῆς Λουκίας καὶ ἤδη προϊστάτου αὐτῆς τε καὶ τῆς χήρας μητρὸς τῆς.

Ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ὁ στρατηγὸς ἐκόμιζε εἰς τὸν «Παράδεισον» εἰδήσεις περὶ τῆς προστατευομένης του.

— Λοιπὸν, στρατηγέ, ἡ Λουκία ἄρρωστος; . . . ἠρώτησεν αὐτὸ, πρωτὰν τινὰ, ὁ κ. Μπράρ.

— Καὶ δὲν εἶνε ἰσὸν καλά, ἀπήντησε περίφροντις ὁ Ζρουσκέν, ὅστις προσέθεσε :

— Μπράρ, θέλω νὰ σᾶς εἶπω δύο λέξεις.

Οὗτος τὸν εἰσήγαγεν εἰς τὸ βάθος τοῦ καταστάματος, ἐκκλητικὸς διὰ τὸ ἐμφαντικὸν ὕψος του καὶ εἶπεν :

— Ὅμιλήσατε!

— Ἡ δὲνις Γιλβέρτου ὑποφέρει πολὺ. Βῆχει. . .

— Ἡ δυστυχὴς κόρη! Θὰ ὑπάγω νὰ μάθω τὰ κατ' αὐτήν. Ἡ μήτηρ τῆς δὲν εἶνε πλουσία καὶ ἐὰν στερηθῆται πράγματός τινος, προθύμως θὰ παράσχω τὴν συνδρομήν μου.

— Μπα! . . . Αὐταὶ αἱ κυρίαὶ δὲν θὰ τὸ ἐδέχοντο. Τὰς γνωρίζω, εἶνε πολὺ ὑπερήφανοι. Ἄλλο πρᾶγμα τὰς ἀπασχολεῖ. . . Διστάζω νὰ σᾶς τὸ ἀνακοινώσω. . . Ἄλλὰ εἶνε ἀνάγκη νὰ τὸ μάθητε. Ἀκούσατε λοιπὸν : Ἡ δυστυχὴς αὐτὴ κόρη σᾶς ἀγαπᾷ. . .

— Μὲ ἀγαπᾷ! εἶπεν ἐμβρόντητος ὁ κ. Μπράρ. Ζρουσκέν, ἀστενεύσθε;

— Μπράρ, ἀπήντησε σοβαρῶς ὁ Ζρουσκέν, αὐτὸ ποὺ σᾶς λέγω τώρα, ἐλεθύμου πολὺ νὰ μὴ σᾶς τὸ ἀνακοινώσω. Εἰςέστε πόσον ἐνδιαφέρομαι διὰ τὰς κυρίας Γιλβέρτου. Ἡ μήτηρ τῆς λοιπὸν με συμβουλευθῆ πρὸ πολλοῦ ἐὰν ἦτο καλὸν νὰ ἀποσύρῃ τῆς ὑπηρεσίας σας τὴν Λουκίαν. Τὴν συμβούλευσα λοιπὸν νὰ τὴν ἀφήσῃ ἀκόμη ἐν τῷ καταστάματί σας, θεέ μου, ὁποῖα κακὴ συμβουλή! . . . Διότι ἤλπιζον καλὸν ἀποτέλεσμα, ἀφ' οὗ καὶ σεῖς ἦσθε ἄγαμος. . .

Ὁ στρατηγὸς δὲν ἦτο φλύαρος. Ἠγέρθη.

— Σκεφθῆτε αὐτὰ ἕως ὅτου ἐπανιδωθῶμεν, κ. Μπράρ. εἶπε καὶ ἀνεχώρησε.

Ὁ κ. Μπράρ διέμεινε τεταραγμένος. Νὰ ἀγαπᾶται εἰς τοιαύτη ἡλικίαν; Τί παράδοξον πρᾶγμα! . . .

Συμβουλευθῆ τὸ κάτοπτρόν του. Παρατήρησεν ὅτι τὸ ὕψος του ἦτο μελαγχολικόν. Τὰ μαλλιά του, καίτοι ξανθὰ, ἐλευκαίνοντο περὶ τοὺς κροτάφους. Κοντὸς τὸ ἀνάστημα, εἰρωστος, ἀλλὰ λεπτός.

Ἀκολούθως ἐσκέφθη τὴν Λουκίαν, τὴν ὁποίαν δὲν εἶχε παρατηρήσει προσεκτικῶς ἕως τότε. Ἐξεπλάγη δὲ εὐρὼν αὐτὴν ὡραίαν— Ἡ συνήθης αὐστηρότης τοῦ βλέμματος τῆς νεάνιδος τῷ ἐπροξένει ἠδὲν ταραχὴν, ἥτις τὸν ἐφόβιζεν! . . . Ἀνέβαλε δὲ τὴν ἐπίσκεψιν διὰ τὴν αὔριον.

Ἐκτοτε ἔζη διαρκῶς περίφροντις, τεταραγμένος.

Μίαν ἡμέραν, καθ' ὁδὸν, τῷ ἐφάνη ὅτι εἶδε σκιαγραφίαν τινὰ ὁμοιάζουσαν πρὸς τὴν Λουκίαν. . .

Τὴν νύκτα ἐκείνην δὲν ἐκοιμήθη. Ὡς ἐκ τῆς μεγάλης θερμότητος, ἠνοιξεν ἓν παράθυρον πρὸς τὸ μέρος τοῦ δημοσίου κήπου. Συγκίνησέν τις τοῦ εἶπε τὸ στήθος. Ἐνόμισεν ὅτι ἐκεῖ πον διεῖδε κάποιαν ἀγγλικὴν μορφήν, ἥτις τῷ ἐμειδία. . . Συγχρόνως δὲ, μακρὰν εἰς τὸν ὀρίζοντα, ὁ ἥλιος ἠτοιμάζετο νὰ ἐμφανισθῆ φωτεινὸς ἀνὰ τὴν ἡρεμοῦσαν φύσιν. . .

Ἀφνης ἀνεσκίρτησεν εἰς τὸν νυκτερινὸν ἀποχαιρετισμὸν τῆς ἀηδόνας. Τότε καὶ ἡ καρδία του συνεσκίρτησεν εἰς τὴν ἀγνὴν τοῦ πτηνοῦ φωνὴν μετ' ὁ ἐπιφώνημα τοῦτο— Καλημέρα Λουκία!

— Ἡμέρα γλυκεῖα, εὐχάριστος πρωϊνὴ θωπεία, εἰρήνη τῆς ἐσπέρας. . . Πόσον ἡ ζωὴ τῷ ἐφαίνετο τώρα ὡραία ἐν τῇ νεαζούσῃ καρδίᾳ του! . . .

Ἐκτοτε δὲν ἐδύνατο νὰ ἀντιστῆ πλέον. Ἡθέλησε νὰ ἴδῃ ἀμέσως τὴν Λουκίαν καὶ πάραντα μετέβη παρ' αὐτῆ.

Ἦτο ἡ ἑνδεκάτη πρωϊνὴ ὥρα. Ὁ Μπράρ εἰσῆλθεν εἰς τὸ ταπεινὸν οἶκημα τῆς εὐτυχίας καὶ τῆς ἀναπαύσεως. . .

Περιέμενε ὀλίγον, ὅτε ἡ κυρία Γιλβέρτου παρουσιασθεῖσα τὸν ἔλαβεν ἐκ τῆς χειρὸς, ἄφωνος, καὶ τὸν ὠδήγησεν εἰς τὸ δωμάτιον τῆς Λουκίας.

— Νὰ ἡ κόρη μου! Κοιμᾶται ἐκεῖ, εἶπεν ἐπὶ τέλους. Σᾶς εὐχαριστῶ ποῦ ἦλθατε. . .

Ἡ Λουκία ἀνεπαύετο ἐπὶ τῆς κλίνης τῆς, λευχειμονοῦσα. Τὸ πρόσωπόν τῆς ἦτο ἠρεμον, γαληνιαῖον. Τὸ τρέμον φῶς τῶν κηρίων ἐχρῶσσε τὴν ἀχρότητα τοῦ χρώματός τῆς, ὁμοίου πρὸς τὴν ὡραιότητα τοῦ κρίνου. . .

Μειδίαιμα γλυκὺ, μυστηριώδες, διέχεεν ἐπὶ τῆς μορφῆς τῆς ἀπερίγραπτον χάριν. Ἐν τοιαύτῃ θέσει εἶχε κοιμηθῆ τὸν αἰώνιον ὕπνον!

Ὁ Μπράρ δὲν ἐδυνήθη νὰ κρατηθῆ, ἀλλ' ἐξέσπασεν εἰς λυγμούς.

(Ἐκ τοῦ γαλλικοῦ)

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

Συνδρομὴ «ΜΟΥΣΩΝ» Προπληρωτέα

Ἐν Ζακύνθῳ Ἐτησ. δρ. 5. Ἐξ. 3 Τρίμ. 1 1)2

Ἐν Ἑλλάδι	»	»	7	»	4
Ἐξωτερικοῦ	»	φρ.	8	»	4

* *

ἈΠΕΘΥΜΙΑ

Ἦθελα νᾶμουν δαίμονας, στοιχεῖο τοῦ μαύρου Ἄδη
 Στ' ἀγγελικὰ τὰ μάτια σου νὰ ρίχνω τὸ σκοτάδι
 Για νὰ μὴ με κυττάζουνε, νὰ σφάζουν τὴν καρδιά μου
 Καὶ τὴ χαρὰ νὰ δείχνουνε, στ' ἀναστενάγματά μου.
 Στὸ ρόδινο τὸ στόμα σου τὸ γέλιο νὰ σφραγίσω
 Τοῦ πόνου τὴν ἀγλύκατη πικράδα νὰ τ' ἀφήσω,
 Μέσ' ἀπ' τὴ κόλασι φωτιά νὰ ρίχνω εἰς τὴν καρδιά σου,
 Νὰ ζωγραφίσω τὴν μορφήν δαιμόνων στὰ ὄνειρά σου
 Σεισμὸ καὶ καταποντισμὸ νᾶχω εἰς τὴν κατοικία σου
 Θάλασσας ἄγρια τρικυμὰ νὰ κλειῶ εἰς τὴ φαντασία σου
 Τέτοια γιὰ σέχω ἐπιθυμιά γιὰ νὰ σὲ μαριουρέψω
 Τοῦ στήθους σου ἓνα στεναγμὸ γιὰ ἐνθύμησι νὰ κλέψω

Κωνσταντῖνος Γ. Καψοκέφαλας

ΣΚΕΨΕΙΣ

ΤΟ ΠΑΛΑΤΙ ΤΟΥ ΕΡΩΤΟΣ

Στὸν καταπράσινο κάμπο, στὸ ἀπέραντο
 βασίλειο τοῦ μονάρχου, εἰς τὴν κατοικία τῶν σκέ-
 ψων καὶ τῶν ὀριῶν ἀγγέλων, ἐκεῖ ποῦ ἡ
 ἡδονὴ τῆς μοσχόβολης αὔρας φιλεῖ τὸ ἀπαλό-
 ηχο κατρακύλισμα τοῦ νεροῦ εἰς τὸ μικρὸ πο-
 ταμάκι, καὶ ποῦ χειροπιαστὲς ἢ νεραΐδες τὸ
 βράδυ στήνουνε χορδὸν, ὑψῶνε τὸ κεφάλι τοῦ
 μεγαλόπρεπο καὶ ἀκτινοβόλο παλάτι.

Διαβάται βιαστικοὶ καὶ ἀργόποροι μὲ τὸ χα-
 μογέλοιο ζωγραφισμένον εἰς τὰ χεῖλη τους ταξει-
 δεύοντας εἰς αὐτὴ τὴν εὐτυχισμένην πεδιάδα, συ-
 κῶνανε τὰ βλέμματα γιὰ νὰ κυττάξουν τὸ πα-
 λάτι αὐτὸ καὶ μιὰ φωτόβολη ἀκτῖνα τοὺς κρα-
 τοῦσεν ἐκεῖ ἀκινήτους. Ἀπὸ τὰ φωτοβόλα του
 παράθυρα ἔβλεπα πνεύματα χαρῶν ποῦ τρι-
 γυρίζαν μιὰ αἰθέρια μορφή μὲ τὲς ρυθμικὰς
 των κινήσεις. Ὀλόλαμπρη ἀπὸ διαμάντια καὶ
 ρουμπίνια ἡ μορφή αὐτὴ διαρκῶς χαμογελοῦσε.
 Καὶ μέσ' ἀπὸ τὸ λαμποκόπημα ἐκεῖνο ἐξεχύνετο
 ἓνα πλήθος ἀντίλαλων ποῦ τὸ γλυκύτατο ἔρ-

γο τοὺς δὲν ἦταν παρὰ τραγοῦδι ὑπέρτατης ὁμο-
 μορφιάς. Τραγοῦδι ποῦ ψέλνανε εἰς τὸ βασιλεῖον
 τοὺς, εἰς τὴν ὁμομορφιά του, εἰς τὸ πνεῦμα καὶ εἰς τὴν σο-
 φία του. Ὅλες αὐτὲς ἡ μορφὲς εἴσαν σκλάβοι του.
 Σκλάβοι του πραγματικὰ δυστυχησμένοι ποῦ
 νομίζανε πῶς πλέανε εἰς τὸ πέλαγος τῆς οὐρά-
 νιας εὐτυχιάς!

Θλιβερὰ ἀντικείμενα μὲ πένθιμη στολὴ τρι-
 γυρίζουνε τώρα τὴν κατοικία τοῦ μονάρχου.
 Ἡ εὐτυχία ἡ ὀλόχαρη καὶ πορφυρὴ βλέπουν
 πῶς ἦταν δάκρυα καὶ πίκρες, μιὰ πλάνη πα-
 ραμυθῆνια, μιὰ ἐνθύμησι θλιβερῆ. Τώρα οἱ δι-
 αβάται ἀνοῦν μιὰ παράφωνη μελωδία, καὶ
 σὰν αἰφνίδιο φασματικὸ ποτάμι βλέπουν
 νὰ γκρεμίζεται ἀκατάπαντα ἀπὸ τὸ παλάτι αὐ-
 τὸ ἕνας ἀποτρόπαιος ὄχλος, ποῦ γελάει νευρικὰ
 χωρὶς ὄμως καὶ νὰ χαμογελά πιά! Ἡ σπα-
 σμωδικὴ τρέλλα γελάει μὰ δὲν χαμογελά. Εἶ-
 νε δυστυχησμένα πλάσματα ποῦ τὴ φαντασία
 τοῦ ἄλλου οὐρανοῦ τοὺς ἔδωσεν ὁ κίβδηλος ἀ-
 δελφὸς τῆς ἐκτάσεως, ὁ ἔρωτας.

Καλάμαι.

Ἄρης Κάλαιος

— ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΙ Ἐπαναλαμβάνομεν, ὅτι δια-
 τρανοῦμεν θερμὰς τὰς εὐχαριστίας μας πρὸς πάντας
 τοὺς ὁποσοδήποτε συγχαρέντας καὶ εὐχρηθέντας ἡμᾶς
 ἐπὶ τῇ νέῃ ἔσει τῶν «Μουσῶν» καὶ τῇ δημοσιεύσει
 τῆς Ἀναγραφῆς τῶν ἐκδόσεων καὶ δημοσιεύσεων
 μας, ἰδιαίτερος δὲ τὰς ἀξιοτ. συναδέλφους: «Ἔθνος»
 καὶ «Ἐφημερίδα» Ἀθηνῶν, Πελοπόννησον» Πα-
 τρῶν, «Ἀυγὴν» Σύρου, «Πρόοδον» Τήνου, Κρη-
 τικὸν Ἀστέρην» Χανίων, «Λεβιάδειαν» Λεβιδεί-
 ας, «Ἐργάτην» Λευκάδος, «Φιλελευθέρων Ζα-
 κύνθου καὶ «Λαὸν» Κορίνθου δι' ἑσας εὐμενεῖς κρι-
 σεις, ἐπὶ τῇ ἀνωτέρῳ εὐκαιρίᾳ, ἐδημοσίευσαν ὑπὲρ
 τῶν «Μουσῶν» καὶ τοῦ Διευθυντοῦ των.

Ἡ Διεύθυνσις.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ.— Ἀθήνας κ. Σπ. Κ)το ν. Ἐλά-
 βομεν ἐτησίαν καὶ σᾶ; ἐνεγράψμεν. Εὐχαριστοῦμεν.—
 Θεσσαλονίκην κ. Β. Ὀδυσσόπουλον. Ἐπίσης.— Αἴγι-
 ον. κ. Α. Β. Δὲν σᾶς νοοῦμεν. Θέλετε ἢ ὄχι νὰ ἦσθε συν-
 δρομητής; Ἡ ἀλληλογραφία στοιχεῖται σχεδὸν περισσότε-
 ρον τῆς συνδρομῆς σας. Φανῆτε φιλαλήθης καὶ παύομεν.

Ἐκ τοῦ Νέου Τυπογραφείου «ΠΡΟΟΔΟΣ»

(κάτωθι Ἀ ἑλληνικοῦ σχολείου)

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

χουφών, δημοσιεύσας διαφόρου; ευφανάτους ποιήσεις του εις περιοδικά.
 — Ριζόπουλο. (τό) = Δι' υπό τας ἐπέλαξεις του φρουρίου κλιτύες.
 — Ριζοσπάται. (σε) = Οὕτως ἐκλήθησαν ἐν Ἐπτανήσῳ οἱ ἐπὶ Ἀγγλικῆς Προστασίας ἀποτελουντες τὴν πολιτικὴν μείδα, ἧτις διὰ τοῦ λόγου, τοῦ καλάμου καὶ ἐπὶ κινδύνῳ τῆς ὑπάρξεως ἀγωνιζομένην ἐπέδωκε τὴν ἀρσιν τῆς Προστασίας καὶ τὴν ἔνωσιν τῆς ἐπτανήσου μετὰ τῆς Ἑλλάδος, ἐν ἀντιθέσει τῶν Καταχθονίων, ἀπαρτιζομένων ἐκ τῶν ἐν τῆς πράγμασι καὶ θεωροῦντων, ὅτι τὰ πάντα ἐπὶ Προστασίας εἶχον καλῶς καὶ τῶν Μεταρρυθμιστῶν, τῶν ἐπιδικούντων μεταρρυθμίσεις. Ἠγείται τῶν Ρ. ἢ τοῦ Ριζοσπαστισμοῦ ἦσαν οἱ Ι. Μομφερράτος, Η. Ζερβός, Κ. Λομβάρδος, Βερύκιος, Ἑλληνικός καὶ ἄλλοι. Δημοσιεύματα ἔργων τοῦ Ρ. ἦσαν αἱ ἐφημερίδες «Φιλοσόφος», «Χωρικός» καὶ «Ἀναγέννησις» Κεφαλληνίας, «Ρήγας» «Φωνὴ τοῦ Ἰονίου» κλπ. Ζακύνθου.
 — Ριζοσπαστῶν διαμαρτυρήσεις. Ἐν Ζακ. 1852 σελ. 24.
 — Ριζόπου. (ἢ Ριζώτου — Risotto)

= Οἶκ. ἐκ Βικεντίας, ἧς ὁ Δουδοῦκος τοῦ Ἀνωγίου γενν. 26 Ἰαν. 1829 πληγῶθεις κατὰ τὰς πολιτικὰς ἐν Ἰταλίᾳ διαμάχας κατέφυγε τῷ 1848 εἰς Κεφαλλ. μέχρι τοῦ 1866, ὅτε φυγὼν, ὡς ἐκ τῶν σεισμῶν, ἐγκατεστάθη ἐν Ζακ. Ἀπέθ. 1884 Φεβρ.
 — Ρίζου. = Οἶκος. ἐκ Ρούμελης. (1812)
 — Ριζοχώρια. (τά) = Τὰ εἰς τὰς ὑπωρείας τῆς βουνοσειρᾶς χωρία, ἐν ἀντιθέσει τῶν χωρίων τοῦ κάμπου ἢ Καμποχωρίων. Καὶ ὁ κατ. Ρ. 5 χωρίτης.
 — Ριζωμένος. = Ἐρριζωμένος.
 — Ριζώνω. = Ριζοβολῶ, ριζοῦμαι.
 — Ρικαρδέλου. * = Οἶκ.
 — Ρικάφτος. = Ὀν. ἀνδρ. Ριχάρδος καὶ
 — Ρικάφτο μου, Ρικάφτο μου τὸ (μὴ μίο κάφο, ἔτσι γεννήθη ἡ γάτα μου σὲ πέρνω (γὰ κάμουμπρο, = Δημ. δίστηλον.
 — Ρίκι ἢ Ρεϊκι. (τὸ—φυτὸν θαμνωδὲς) = Ἐρεϊκή. || — Τὰ ρεϊκία τοῦ Νερούλη. = Τοπ. εἰς προκάστειον. Βασιλικῶ.

— Ρικονοσόω. * (ἰτ. riconoscere) = Ἀναγνωρίζω.
 — Ρικόσο. (τὸ ἰτ. ricorso) = Καταγγελία, μήνυσις.
 — Ρίκου. = Οἶκ.
 — Ριμάνε. * (ἐκ τοῦ ἰτ. rimanere) = Ἀπομένει.
 — Ριζίου. (τοῦ) = Ἀποτομώτατος βράχος ἀπολίγων εἰς τὴν θάλασσαν ἐν τῇ περ. χ. Κοκλιωμένου.
 — Ριμάρο. (ἰτ. rimarco ἢ λέξ. ἀπαντᾷ παρά Γουζέλη ἐν τῷ «Χάσῳ», ὡς ἐξῆς: ντὲ γκράν ριμάρο κόζα ζέ. = Πρόκειται περὶ σπουδαιοτάτης ὑποθέσεως.)
 — Ριμενιάρω. (ἰτ. rimediare) = Θεραπεύω καὶ (Ριμέντιο ριμέντιο) = Θεραπεΐα.
 — Ρίμινα. (ἢ ἰτ. rima) = Ἀσμάτιον, στίχος.
 — Ριμέση. * (Rimessi) = Οἶκ. ἐκ Βενετίας. (1688)
 — Ριμπάτερο. (ἰτ. ribattere) = Πάπτω τὸ ρέλο (τὸ στρέψωμα, τὸ δέπλωμα τοῦ ὑφάσματος διὰ νὰ μὴ ξεφτᾷ.) Καὶ οὖσα, ριμπάτερισμα.
 — Ρίνα. (ἢ) = Ρίνα. Ἐργ. πρὸς ἔξο. μάλυσιν τῶν ξύλων.

— Ρινβίο. * (τὸ ἰτ. rinvio) = Ἐπισημείωσις.
 — Ρινη. = Ὀν. γυν. Εἰρήνη.
 — Ρινουαίνης Ἀνδρέας. = Ἰταλὸς περὶ γηγενῆς ἐπισκεφθεὶς τὴν Ζάκ. (1, 384. Ὀρ. λ. Σίγκολις.)
 — Ριντέτε. (ἢ λ. ἀπαντᾷ παρά «Χάσῳ» ἐκ τοῦ ἰταλ. ridete) = Γελάτε, γελάσατε.
 — Ριντοτόλου. * (Ridotolo) = Οἶκ. ἐκ Βενετίας. (1714)
 — Ριντόλου. * (Ridolgi) = Οἶκ. ἰταλικῆ. (1640)
 — Ριξία. (ἢ) καὶ
 — Ρίξιμο. (τε) = Πτώσις.
 — Ριζομάνη. * = Οἶκ. (1580)
 — Ρίο. ([τὸ] ἐκ τοῦ ρίγος.) Ἀπαντᾷ εἰς ἀράς ὡς: Νὰ σὲ πιάση ρ... Τὸν ἔπιασε τὸ ρ.
 — Ριόζε. (τὸ βενετ. riose) = Χρῶμα ρόδινον.
 — Ριόλωσ [τση] τὸ περιβόλι) = Τοπ. εἰς περ. χ. Διθακιάς. (1679)
 — Ριπίξω. = Διασκορπίξω, ἀνεμίζω.
 — Ρίπισμα. (τε) = Ἀνεμορριπή. Ὁ Βαρδ. λέγει: «Ἰνωρίζομεν ἐκ πείρας ὅτι ἡ ὀμίχλη ἢ ἐπισυμβαίνουσα κατὰ τὸν Ἰούλιον καὶ Αὐγούστον διασπρηνύει

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΜΕΛΕΤΗΜΑΤΑ

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΑΔΙΚΗΜΑ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ

ΕΠΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΕΝ ΖΑΚΥΝΩ

(συνέχεια)

Ἐφοῦ συνεληρώθη καὶ ἐσηματίσθη οὕτω τὸ Δικαστήριον τῶν Ὀρκωτῶν, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ δρ. Δ. Μακρῆ, ὠρκίσθησαν ἅπαντες, κατὰ τὰ ἄρθρ. 67 καὶ 68 τῆς Τυπονομίας, κατέλαβον τὰς θέσεις τῶν, ἠνοίχθησαν αἱ θύραι, ὅπως δημοσίᾳ γίνῃ ἡ συζήτησις καὶ ὁ Πρόεδρος, κατὰ τὸ ἄρθρ. 69 τοῦ αὐτοῦ Νόμου, εἶπε πρὸς αὐτοὺς τὰ ἑξῆς :

«Κύριοι Ὀρκωτοί,

Ἡ πράξις τῆς παρουσίας κατηγορίας ἀποδίδει εἰς τοὺς κ. κ. Διονύσιον Μόξεραν τοῦ Ἰωάννου καὶ Πλάτωνα Τσίφρη π. Διονυσίου τὰ ἀδικήματα βυρφημίας καὶ ἐξουνεπισμοῦ κατὰ τῆς Βασιλείου τοῦ Προστατεύοντος Ἐθνους, κατὰ τῆς Γερουσίας καὶ κατὰ τῆς Ἀγγλο—Ἰονικῆς σημαίας, διὰ τοῦ φύλλου τὸ ὁποῖον ἐτυλῶθη καὶ διεδόθη τῇ 21 Μαΐου 1851 ε. π. τοῦ ἐπιγραφομένου : «Τὰ Ἐκκυβερνητικὰ Ἀνθρωπάκια κατὰ τοῦ Καταστήματος ἢ Ἀδελφότητος». Ὁ Εἰσαγγελεὺς μὲ τὴν ρηθείσαν πρᾶξιν κατηγορίας ἐσημαίωσε τὰς γραμμάς, αἵτινες, κατὰ τὴν γνωμοδότησιν αὐτοῦ καὶ τοῦ ἀνακριτοῦ, περιέχουσι τὰς ὑβριστικὰς ἐκεῖνας λέξεις μὲ τὰς ὁποίας ἐδυσφημίσθη καὶ ἐξωνειδίσθη ἡ Προστατὺς Βασιλίσσα, ἡ Γερουσία καὶ ἡ Ἀγγλο—Ἰονικὴ Σημαία.

Τοιαύτη εἶνε, Κύριοι Ὀρκωτοί, ἡ οὐσία τῆς ὑποθέσεως ἐπὶ τῆς ὁποίας ὑελετε προσφέρει τὴν ἐτυμηγορίαν σας, ἀφοῦ, μετὰ τὴν συζήτησιν καὶ τὴν ἀκριβῆ ἔρευναν ὄλων τῶν ἀναφορικῶν περιστάσεων τῆς κατηγορίας καὶ τῆς ὑπερασπίσεως, θέλετε λάβει τὰς ἀπαιτουμένας πληροφορίας πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ἀληθείας, ἐπὶ τῆς ὁποίας στηρίζεται ἡ Δικαιοσύνη. Ὁ ὄρκος, τὸν ὁποῖον ἐκτελέσατε καὶ ἡ τιμότης τοῦ χαρακτῆρός σας βεβαιοῦσι τὸ κοινόν, ὅτι θέλετε ἐμπληρώσει τὰ καθήκοντα τοῦ Δικαστοῦ μὲ φωτισμένον κριτήριον καὶ μὲ ἀνεξάρτητον συνείδησιν καὶ ὅτι εἰς τοιαύτην διάσκημον περιστάσιν θέλετε ἀποδείξει εἰς πάντας, ὅτι ἡ πατρίς μας δὲν εἶνε ἀναξία τοῦ προνομίου, τὸ ὁποῖον κατὰ πρώτην φορὰν χαίρεται, νὰ δικάζωνται οἱ συμπολιταί μας παρὰ τῶν Ὀρκωτῶν, ὅταν πρόκειται περὶ δημοσιεύσεως διὰ τοῦ τύπου τῶν ἰδεῶν καὶ τῶν δοξασίῶν, ὅταν ὅμως αὐταὶ δὲν βλάπτωσι τὸ σέβας, τὸ ὁποῖον ὅλοι χρεωστοῦμεν εἰς τὰς ἰδιωτικὰς πράξεις τῶν ἀτόμων, εἰς τὰς Ἐξουσίας καὶ εἰς τοὺς Νόμους».

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ἀπὸ 26 Ἰουλ. 1851 δύο ἐγκλητηρίων, οἱ ὑπόδικοι ἠρωτήθησαν παρὰ τοῦ Προέδρου, ἂν ἦσαν ἢ ὄχι ἔνοχοι τῶν ἀποδιδόμενων εἰς αὐτοὺς ἀδ-

κημάτων, ἐκεῖνοι δὲ ἀπήνησαν, οὐκ ἔγραψαν, συνέθεσαν καὶ διένειμαν τὸ φύλλον, ἀλλ' ὅτι τὸ περιεχόμενον αὐτοῦ δὲν ἦτο ὕβρις κατὰ τινος. Ἀκολούθως ὁ συνήγορος Θεριανὸς ἐξητήσατο, ὅπως κηρυχθῶσιν ἀπροχώρητα τὰ ἐγκλητήρια, καθὸ μὴ στηρίζόμενα ἐπὶ νομίμου βάσεως. Τὸ ἄρθρον, λέγει, 38 τῆς Τυπονομίας καὶ ἡ Δικογραφία δὲν παρέχουσιν ὕλην οὐσιαστικῆς συζητήσεως, κατὰ τὸ αὐτὸ δὲ ἄρθρον, δὲν γίνεται καταδίωξις εἰμὴ ἐκ μέρους τῶν ἰδιωτῶν, ὅταν ὅμως πρόκειται περὶ ὑπαλλήλων, ἀπαιτεῖται ἡ συναίνεσις αὐτῶν. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου, δὲ οὐδεμία ἐδόθη συναίνεσις ἐκ μέρους τῆς Ἀγγλ. Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Ἐθνους, ὡς πρὸς τὴν καταδίωξιν του.

Ἐπὶ πλέον τὰ ἐγκλητήρια δὲν συνήδον πρὸς τὴν γνωμοδότησιν τοῦ Ἀνακριτοῦ, τὸ δεύτερον αὐτῶν εἶχε παρουσιασθῆ ἔκπροθέσμως, ἀμφότερα δὲ ἦσαν παραγεγραμμένα.

Ὁ Εἰσαγγελεὺς ἀντικρούσας τὰς ἐνστάσεις τῆς ὑπερασπίσεως παρετήρησεν, ὅτι πᾶσα ἐνστάσις περὶ τοῦ ἀδικαστοῦ τῆς κατηγορίας ἦτο ἀάρετος καὶ ἐπομένως ἀπορριπτέα.

Ὁ Πρόεδρος μετὰ τινὰς παρατηρήσεις καὶ σκέψεις ἀπέρριψε τὰς ἄνω ἐνστάσεις τῆς ὑπερασπίσεως, καθὼς καὶ ἑτέραν περὶ προσαγωγῆς ἐγγράφων τινῶν πρὸς ὑπεράσπισιν.

Κατόπιν ὁ Θεριανὸς λαβὼν τὸν λόγον :

«Τὸ ἔτος, λέγει, 1848 ἔλαμψεν αἴσιον διὰ τὸν Ἰόνιον λαόν, διότι ἐπέφερε τὴν ἐλευθερουσίαν καὶ τὰς ἐλευθέρως ἐκλογὰς, ἐκήρυξε διὰ τῆς Θ' Βουλῆς ὁποῖον δικαίωμα ἐξήσκησεν, ἐσυζήτησε διὰ τοῦ τύπου τὰς ἀνάγκας του, ἀνεπόλησε τὴν ἱστορίαν του, ἐβάθυνεν εἰς τὰς ἀναμνήσεις του καὶ ἐπεθύμησε τὴν αὐτονομίαν του. Ἀλλὰ καὶ προσκόμματα τῷ παρενεβλήθησαν, τὰ ὁποῖα ὅμως διὰ τῆς εἰρητικῆς συζητήσεως διεσκέδασε. Τοιοῦτον δὲ πρόσκομμα παρουσιάζεται καὶ διὰ τοῦ κατηγορουμένου φυλλάδιον. Περιέχει τάχα τὰ ἀδικήματα τὰ προνοούμενα παρὰ τοῦ ἐγκλητηρίου; (ἀναγινώσκειται τὸ φυλλάδιον) Ἡ ἀνάγνωσις αὐτοῦ ἀποδεικνύει, ὅτι σκοπὸς αὐτοῦ δὲν ἦτο παρὰ ἡ ἐξάλειξις τῶν ταραχῶν προερχομένων ἐκ τινῶν ταραξιῶν εἰς τὸ κατὰστημα ἢ «Ἀδελφότης». Τὸ ἐγκλητήριον τοῦ Εἰσαγγελέως προσδιορίζει τὰς ἐγκαλουμένας γραμμάς. Ἡ 50 τοιαύτη—πολυστένακτος καὶ βασανιζομένη Πατρίς—εἶνε ὑβριστικὴ; Ὁχι. Πολυστένακτος καὶ βασανιζομένη εἶνε ἡ Πατρίς, ὅταν αὐτὴ στερεῖται τῆς αὐτονομίας της. Πολυστένακτος καὶ βασανιζομένη εἶνε ἡ Πατρίς, ὅταν αὐτὴ διακείται εἰς τὴν διάκρισιν καὶ εἰς τὸ ἀνδαίρειον τοῦ Ξένου. (Ὁ Πρόεδρος παρατηρεῖ τῷ συνηγόρῳ νὰ μὴ ἐπιτρέπηται τῶν ὀρίων τῆς ὑπερασπίσεως) Πολυστένακτος καὶ βασανιζομένη εἶνε ἡ Πατρίς, ὅταν αὐτὴ ὑπόκειται εἰς τὴν Ὑψηλὴν Ἀστυνομίαν καὶ εἰς τὴν Στρατοκρατίαν. Πολυστένακτος καὶ βασανιζομένη εἶνε ἡ Πατρίς, ὅταν τὸ ναυτικόν της γέμῃ ἀπὸ Σικελιανῶν καὶ Μελιταίων, οἱ δὲ ἀπόγονοι τοῦ Μιαούλη, τοῦ Σαχιούρη καὶ τοῦ Κανάρη στεροῦνται καὶ τοῦ ἐπιουσίου ἄρτου. (Ὁ Πρόεδρος διακόπτει καὶ πάλιν τὸν συνήγορον παρατηρεῖ, ὅτι ἡ ἀγόρευσις του δὲν τείνει πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν ὑποδίκων, ἀλλὰ πρὸς ἐρεθισμὸν τοῦ ἀνακριτοῦ, ὅτι δὲν συγχωρεῖ νὰ μετατραπῇ εἰς θέατρον

ἐλαγωγικὸν ὁ τόπος τῆς Δικαιοσύνης καὶ οὐ τῷ ἐπιείκῃ-
ισ. νὰ περιορισθῇ ἐντὸς τῆς ἀκριβοῦς ὑπερασπίσεως).

[ἔπεται συνέχεια]

ΠΑΜΕ!

[Χαρισμένο στὴν ξενιτεμένη Καστνή μου Λ.]

Πάμε μαζὺ στὴν ἀμμουδιὰ, στὸ μάγο τ' ἀκρογιάλι
ἐκεῖ ποῦ ἐπεράσαμε ταῖς ὥραις ταῖς γλυκαῖς
ὦ! ἔα πάμ', Καστανὲ, ἀγκλιαστοὶ καὶ πάλι
μέσ' τὴν ψυχὴ μας νὰ χυθοῦν ἐλπίδες φτερωτές!!

Θυμήσου ποῦ τῆς θάλασσης τὸ δροσερὸ τ' ἀγέρι
σοῦ σκόρπιζε τριγύρω σου τὰ κιστὰ καὶ μελλιὰ
σὰν μού λεγες τὸ «Σ' ἀγαπῶ!» κ' ἐπέτις σ' ἄλλα μέρη
ἄχ! πόσα 'νεὶ ἀλλάξιμε δλόγλυκα φιλιὰ!..

Καὶ σὰν μὲ γλυκοκύταζαν τὰ μαγικά σου μάτια
χαρὰ ὑπερτέλεια αἰσθάνοταν ἡ δόλια μου καρδιά
μὲ λόγωσα, μὲ ἔφεραν σ' ἀπέραντα παλάτια
ὦ! θείες στιγμές! αἰθέριες! ἀπόλυτοι! ὠμορφιά!

Πόσα δὲν φέρει ἀκούρατος ὁ λογισμὸς γιὰ Σένα
πίστες γλυκὲς ἀνάμνησε; στὴν ἀκροθαλασσιὰ!
μὰ πλησιάζει ὁ καιρὸς νὰ ἔλθω ἀπὸ τὰ ξένη
πάλι νὰ εὐτυχήσουμε, Ἀγάπη μου Γλυκειά!!

* Ἀθήναι

Διον. Α. Παράσχης Φ. Φ.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ & ΑΓΓΕΛΙΑΤΑ

— «**Ἐκκλησιαστικὸς Φίλος**». Ἐξεδόθησαν
εἰς ἓν τὰ τεύχη ΠΕ'—ΠΖ' τῶν μηνῶν Ἀπριλίου, Μα-
τίου, Ἰουνίου μετὰ τῶν ἑξῆς περιεχομένων. Πατριακαὶ ἔ-
ρευται. Ἡ περὶ Ἀκαθίστου ὁλήθεια. Νέαι πηγαὶ τῶν θε-
σμῶν τοῦ Ἀ. Ὁρους. Βικεντίου τοῦ Δαμφοῦ ἀνευρεθὲν ἀ-
νέκδοτον περὶ Ἠθικῆς σύγγραμμα. Νέαι συγγραφαὶ καὶ
μελέται. Ἐπιστημονικὰ εἰδήσεις κτλ.

— «**Λαογραφία**». Τοῦ Δελτίου τῆς Ἑλλ. Λαογρα-
φικῆς Ἐταιρείας ἐξεδόθησαν ὁμοῦ τὰ τεύχη Γ' καὶ Δ' τοῦ
Δ' τόμου. Περιεχόμενα. Vergleichende Bemerkungen
ess. Ἐπιδαι καὶ δημώδη ἱατρικὰ ἐκ χειρογράφου τοῦ ΠΗ'
αἰῶνος, Μανιάτικα ἔθιμα. Λαογραφικὰ ἐκ Βέροιας.
Σύμμικτα αἰτωλικὰ λαογραφικὰ. Αἰτωλικὰ παραδόσεις.

Παραδόσεις τῆς Λακεδαίμονας. Κυνοουριακαὶ παραδόσεις
Συλλογὴ χιακῶν σιωπικῶν ἀνεκδότων. Συναγωγὴ ἐπιδῶν
καὶ καταδέσμων. Ὁ γάμος παρὰ τοῖς Βλαχοφώνοις. Οἱ
Ζεῖμιλκ. Τοπωνυμικά. Ὑβριστικὰ σχήματα, Σύμμικτα.
Λαογραφικὰ ἀπανθίσματα, Ἀνακρινώσεις κτλ. κτλ.

— «**Μελέται καὶ Λόγοι**» Ἀποστόλου Μα-
κράκη. Εἰς τεύχος ἐκ. σελ. 100 τρίτης καλλιτεχνικῆς ἐκ-
δόσεως ἐδημοσιεύθησαν ἐν Ἀθήναις ὑπὸ τοῦ ἑλλ. κ. Ι.
Καμηνάρη διάφορα φιλοσοφικὰ μελέται καὶ ψυχοφελεῖς
λόγοι τοῦ ἀοιδήμου Διδασκάλου Α. Μακράκη, οὓς ἡ εἰκὼν
προτάσσεται ἐν τῷ τεύχει, ἕκαστον τῶν ὁποίων τιμᾶται
Δραχ. 1, 20.

— «**Οἱ Γάλλοι ἐν Λευκάδῃ**» (1797—8) Ἐν
Ἀθήναις 1914. Εἰς ἴδιον καλλιτεχνικὸν τεύχος ἐκ σελ.
45 ἀποσπασθεῖσαι ἐκ τῆς ἐπιτηρίδος τοῦ Φιλ. Συλλόγου
Παρνασσοῦ ἐξεδόθησαν αἱ ἐν τῇ Λέσχῃ Λευκάδος, τῷ
1912, γενόμεναι δύο ἱστορικαὶ Διαλέξεις ὑπὸ τοῦ φιλέ-
στορος καὶ γνωστοῦ ἐκ πολλῶν ἐμβριθῶν μελετῶν του
λευκαδίου κ. Σπυριδανος Α. Βλαντιῆ. Ἡ μὲν πρώτη τῶν
ἐν λόγῳ διαλέξεων διαλαμβάνει τὴν πολιτικὴν ὁργά-
νωσιν καὶ τὴν ἐν γένει διοίκησιν τῶν Ἰονίων νήσων ὑπὸ
τῶν Γάλλων δημοκρατικῶν, τονίζονται δ' ἐν αὐτῇ τὰ πολι-
τικά ὀλισθήματα καὶ ἡ πρὸς τὸ ἑλληνικὸν θεῖσκον αδι-
αφορία τῶν ἀπὸ τὰς νῆκας μεθυσθέντων ἐκείνων Γάλλων δημο-
κρατικῶν Ἡ δὲ δευτέρα τὴν ἔλευσιν τῶν Ρωσσο-
Τούρκων καὶ τὴν δι' ἡρωισμοῦ καὶ αὐτοθυθίας ἐξίλεωσιν τῶν
σφαλιμάτων τῶν εὐγενῶν ἐκείνων τέκνων τῆς Γαλλίας, τὰ
ὁποῖα διασωθέντα ἐκ τῶσων μυριονέκρων μαχῶν κατήλθον
εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἔχυσαν τὸ αἷμα τῶν ἀμνόμενα κατὰ
τῶν προαιωνίων ἐχθρῶν τῆς πατρίδος καὶ τῆς πίστεως ἡ-
μῶν. Ἀμφοτέρας τὰς περισπουδάστους ταύτας διαλέξεις
διακρίνει γλαφυρότης ὕφους καὶ πρωτίστως ἱστορικὴ ἀ-
κρίβεια.

— «**Μελέται καὶ Ὀμιλίαι**». Ὑπὸ τοῦ Πανος
Ἀρχιμανδριτοῦ κ. Παναρέτου Χ. Δουληγέρη ἀγγέλλεται
ἡ προσεχὴς ἐκδοσις ὀγκώδους καλλιτεχνικοῦ βιβλίου ἐκ σελ.
256, ἐν ᾧ συμπεριλαμβάνονται διάφορα μελέται καὶ ἀπὸ τοῦ
ἄμβωνος ἐκφωνηθεῖσαι ὁμιλίαι περὶ οἰκογενείας, ἀνατρο-
φῆς τέκνων, σχολείου καὶ Ἐκκλησίας ἐν σχέσει πρὸς τὴν
παιδαγωγίαν. Τὴν ἀνὰ 2 δραχ. ἀπόκτησιν τοσοῦτου ψυχα-
φελοῦς καὶ ἐποικοδομητικοῦ ἔργου θερμότητα συνιστῶμεν
τοῖς χριστιανοῖς.

— «**Ἡμερολόγιον**» τῆς «**Φελοῦ ἄλου Πηνελό-
πης**». Ἀθορύβως, ὡς πάντοτε ἐμφανίζεται ἐντὸς ὀλίγου τῷ
λαμπρὸν καὶ περιζήτητον τοῦτο Ἡμερολόγιον, ἀπαράμιλ-
λον εἰς τυπογραφικὴν τιμιότητα καὶ πλοῦτον εἰκόνων, πε-
ριλαμβάνον ἐφέτος τὸ μάθημα τοῦ Κυπριακοῦ τριχάπτου με-
πληθὺν ἐπεξηγηματικῶν εἰκόνων. Ἐγγράφου «**εὐδρομη**»
τρίας ἀνὰ δραχμῆς.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ

—**Θεατρικῶς.** Ἐξακολουθοῦν εἰς τὸ θέατρον αἱ παραστάσεις ὑπὸ τοῦ παντὸς ἐπαίνου ἀξίου θιάσου Ροζαλία Νίκα—**Α. Φύρσι.** Οἱ παρακολουθοῦντες τὰς παραστάσεις ταύτας εὐχαρίστως βλέπουν διδασκόμενα μετ' ἐπιτυχίας τὰ νεώτερα καὶ ἐλλεικτότερα τῆς ξένης φιλολογίας ἔργα, ἐνῶ οἱ μὴ παριστάμενοι κατὰ πολὺ ἀδικοῦσιν ἑαυτούς. Ἡ εἰσπρόσωπος ἐρμηγεία τῶν διαφόρων ἔργων κατέδειξε τὰς πολλὰς ἀρετὰς τῶν τε πρωταγωνιστούντων κ. κ. **Α. Φύρσι** καὶ **Ροζαλίας Νίκα**, καθὼς καὶ τῶν συμπρατιόντων αὐτοῖς κ. κ. **Δελεράνδου**, **Νίκα**, **Σταύρου**, **Νέξερ** κλπ. τοὺς ὁποίους πολλὰκις ἀνακαλεῖ εἰς τὴν σκηνὴν τὸ ἀμφοιτήριο. Θὰ ἠθέλωμεν ὅμως ἢ ὑποστήριξις τοῦ κοινοῦ—καὶ ἰδίως τῶν ἐδῶ ἐγκατεστημένων ξένων καὶ τοῦ ἐμπορικοῦ ἐν γένει κόσμου—να εἶνε μεγαλυτέρα, τοσοῦτον μᾶλλον, καθόσον ὁ θιάσος ἀπαρτίζεται ἐκ τῶν καλυτέρων ἠθοποιοῶν μας, πολλοὶ τῶν ὁποίων ἀπὸ ξένης σκηνῆς θὰ εἶχον καλυτέραν τύχην. Παραπονούμεθα ὅτι δὲν ἔχομεν διασκεδάσεις καὶ ὅταν φιλότιμοι καὶ ἀφιλοκερδεῖς ἐργολάβοι, ὅποιοι οἱ κ. κ. **Δημητρόπουλος** καὶ **Ξένος**, ἀναλαμβάνουσι καὶ φέρουσι θιάσους ἀξίους ἀληθῶς πάσης ἐκτιμήσεως—καὶ ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ ὁ κ. **Ξένος Νιαλέτος** ἀνεδείχθη μοναδικὸς εἰς τὴν ἐκλογὴν θιάσων καὶ διεύθυνσιν τοῦ θεάτρου μας—εἶναι δίκαιον νὰ μὴ τοὺς ὑποστηρίζωμεν γενναίως κατὰ τὸ βραχὺ διάστημα τῆς ἐδῶ παραμονῆς των; Ἄς ἐλπίσωμεν, ὅτι τὸ νοῆμον καὶ καλλίσθητον κοινὸν θ' ἀποδείξῃ, κατὰ τὰς λοιπὰς παραστάσεις, τὴν ὀφειλομένην τιμὴν πρὸς τὸν ἐλλεικτὸν θιάσον καὶ διὰ τὴν ἐνεργητικὴν τοῦ κ. **Φύρσι** διδομένην τὴν προσεχῆ Τρίτην διὰ τῆς ἀρίστης τραγωδίας «**Οἰδίπους Τύραννος**».—**Μετονομασίαι ὁδῶν.** Ἐν συνεδριάσει τοῦ δημοτ. Συμβουλίου, ὑπεβλήθη ὑπὸ τοῦ κ. **Δημάρχου** ἢ ἔλαβεν τῆς ἐπὶ τῆς μετονομασίας διαφόρων ὁδῶν τῆς πόλεως Ἐπιτροπῆς. Περὶ τούτων εἰς τὸ προσεχές. **Μία γνώμη.** Νομίζομεν, ὅτι καλὸν θὰ ἦτο, ἐὰν ἡ μικρὰ πλατεία Ἀγ. Νικολάου Γερόντων ἀνομαζέτο **Πλατεία Μαρτζώκη**, λαμβανομένην ὑπ' ὄψιν τῶν πολλῶν ὑπηρεσιῶν, τὰς ὁποίας ὁ οἶκος τῶν **Μαρτζώκη** ἐν γένει προσέφερεν εἰς τὸν τόπον μας. **Καλλιτεχνικὰ.** Τηλικῶς ἐκοινοποιήθη πρὸς τὰς τελωνειακὰς τοῦ Κράτους ἀρχὰς ὁ πρότινος ψηφισθεὶς νόμος, δι' οὗ ἀπαγορεύεται ἡ ἐξαγωγή τῶν ἐν Ἑλλάδι εὐρισκομένων ἔργων **Βυζαντιακῆς** καὶ ἐν γένει **Χριστιανικῆς** τέχνης πρὸς προστασίαν τῶν ὁποίων ἐκ τῆς ἀρχαιοκαλλιτεχνίας τοσούτοι καὶ αἱ «**Μοῦσαι**» ὑψωσαν τὴν φωνήν. **Παραστατικὰ.** Πάντες οἱ κατηγορηθέντες διὰ τὴν ὑπόληψιν τῶν ἐνταῦθα **Τούρκων** αἰχμαλώτων ἠθωώθησαν

ὑπὸ τοῦ **Κακουροδικείου** Πατρῶν. Ἐπίσης ἠθωώθησαν ὑπὸ τοῦ **Δικαστηρίου** Πατρῶν καὶ οἱ κατηγορηθέντες διὰ δῆθεν καταχρήσεις τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀγ. **Λουκά** αἰδ. ἱερέως κ. **Ν. Μπισκίνης** καὶ ὁ ἐπίτροπος κ. **Π. Ρουσιάνος.**—**Εὐφλογία—Δαμαλισμός** Ἐνεκα τῆς ἐμφανίσεως ἐν τῷ θα εὐφλογίας, ἤρξατο ἀπὸ ἡμερῶν ἐν τῷ δημοτ. καταστήματι ὁ ἐμβολιασμὸς τῶν κατοίκων διὰ νοποτάτης διμάλιδος, τὴν ὁποίαν ἐπρομηθεύθη ἐξ ἰδίων ὁ κ. **Δημάρχος.** Οἱ προσβληθέντες, τῇ προνοίᾳ καὶ δραστηριότητι τῶν κ. κ. **Νομάρχου** κ. **Παγκάλου**, **Δημάρχου** κ. **Καρρέρ** καὶ **Λατυνόμου** κ. **Καραϊσκάκη**, ἀπεμονάθησαν εἰς τὸ **Λοιμοκαθατήριον.**—**Ἔαρμοι.**—**Ἀρραβῶνες.** Ἐτέλεσαν τοὺς εὐτυχεῖς γάμους τῶν ὁ κ. **Ι. Μουζάκης** καὶ ἡ συμπληθῆς δεσποινὶς **Χαρίκλεια Χ Δημητροπούλου.**—**Ἀντήλλαξαν ἀρραβῶνος** δακτύλιον ὁ κ. **Δ. Δ. Χαριάτης** καὶ ἡ χαριτωμένη δεσποινὶς **Ἀσπασία Δ. Μακρῆ.**—**Ἀστυνομικὰ.** Τὴν διεύθυνσιν τῆς Ἀστυνομίας μας ἀνέλαβε προσωρινῶς μετατεθεὶς ἐκ Πατρῶν ὁ καὶ ἄλλοτε ἐνταῦθα ὑπηρετήσας καὶ τοσαύτας ἀγαθὰς ἀναμνήσεις καταλιπὼν διὰ τὴν δραστηριότητα καὶ τὴν εὐπροσηγορίαν τοῦ κ. **Κωνστ. Τσίρος.**—**Θανατὸν** Ἐν συνοχῇ θλίψεως ἐκήδευσεν κατ' αὐτὸς ἡ κοινωμία μας σεβαστὴν καὶ ἐνάρεστον δέσποιναν, τὴν **Ἑλένην Μ. Δικοπούλου** ἐκ τῶν ἀρχαϊκῶν ἐκείνων γυναικῶν, αἱ ὁποῖαι ὑψίστην σημασίαν ἔδιδον εἰς τὴν χριστιανοπρεπῆ τῆς οἰκογενείας ἀνατροφὴν. Τὸν ἀξιότιμον υἱὸν τῆς **Διονύσιου** καὶ λοιποὺς πενθοῦντας οἰκεῖους θερμότητα συλλυπούμεθα. — Ἐπίσης ἐν σεβαστῷ γήρατι ἀπέθανεν ἡ ἀγαθὴ ἀρχόντισσα **Γεωργία Στ. Μεσσαλᾶ** τὸ γένος **Βουδάρτου** καὶ ἡ πολὺκλαυστος δέσποινα **Ἑλένη Η. Ἀρβαντακῆ Κόκκιανη.** Ὁμοίως ἐν τῇ ἀκμῇ τῆς ζωῆς ἀπέθανον οἱ **Πέτρος Δ. Κεφαλληνὸς** καὶ **Διονύσιος Α. Καλεντζόπουλος.** Τοῖς πενθοῦσι θερμὰ συλλυπητήρια. — **Συλλυπητήρια.** Τὸν σεβαστὸν συμπολίτην μας κ. **Διον. Θ. Λιβέρην** καὶ λοιποὺς πενθοῦντας συγγενεῖς τοῦ ὀλοφύχως συλλυπούμεθα ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῆς ἐναρέτου καὶ πολυκλαύτου ἀδελφῆς τοῦ **Μαρίας.**—**Ἔκοιν. κίνησεις.** Ἀφίκοντο ἐξ Ἀθῶν οἱ κ. κ. **Κ. Ἀργ. Λομβάρδος** καὶ **Ν. Τ. Μουζάκης** Βουλευταὶ, **Π. Πλέσσας** Νίκας καλλιτέχνης καὶ **Γ. Λαζάνης**, ἐκ Πατρῶν οἱ κ. κ. **Ε. Μποναβίας** καὶ **Σπ. Μερκάτης** Πρόξενοι, αἰδ. ἱερ. κ. **Νικ. Μπισκίνης**, **Ἰω. Σ. Τσουνκαλᾶς** καὶ **Διον. Λαζάνης.**—**Ἀνεχώρησαν** εἰς Ἀθήνας ἡ **Κ. Ἑλένη Κ. Βούλιτσου** καὶ ὁ κ. **Ἰω. Κ. Βούλιτσος.** Μετὰ βραχεῖαν ἐνταῦθα διανομήν ἀνεχώρησεν εἰς Σάμον ὁ κ. **Γεωργ. Α. Κοργιανίτης**, ἀξιωματικὸς τοῦ πεζικοῦ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ